

JUNTTAPOSSU 2/2011

Uudenmaan Demarinuorten pää-äänenkantaja

**Puju
kautta
aikain**

**Joonna Räsänen:
JYTKYN JÄLKEEN**

**Kesäduuni
BLUES**

Mitä oikein tapahtui?

Vuonna 2008 ilmestynyt, Robert De Niron tähdittämä, "What Just Happened" on ainakin oman mittapuuni mukaan 2000-luvun huonoin ja turhin elokuva. Päähenkilön mielte, "Mitä juuri tapahtui?", toistuu elokuvan jälkeen myös

katsojan mielessä, kun huomaa noin kaksi tuntia elämästään haihtuneen kuin tuhka tuuleen. Samaa kysymystä pyörittivät myös Venäjän jääkiekkomaajoukkueen pelaajat Granin ilmaveivin jälkeen ja myöhemmin koko Ruotsin kuningaskunta, kun Leijonat päättivät 16 vuoden tuskan.

Sama kysymys on varmasti pyörinyt monen suomalaisen mielessä viimeisimpien eduskuntavaalien jälkeen. Ensin muut puolueet olivat ihmeissään Persujen äänyörystä ja sitten Persut löysivät itsensä paitsiosta. Toivon, että suomalaisten muisti on tulevaisuudessa yhtä lyhyt kuin ennenkin, koska jos nyt pidettäisiin uudet vaalit, jäisi äänestysprosentti alle 50 prosentin. Sen verran ihmeissään ja näreissään ihmiset ovat, kun Katainen ei "kunnioita" kansan tahtoa vaan etsii ratkaisua jättää Persut pois hallituksesta. Olisi ehkä hyvä, jos media taas muistuttaisi siitä, miten Suomen vaalitapa toimii.

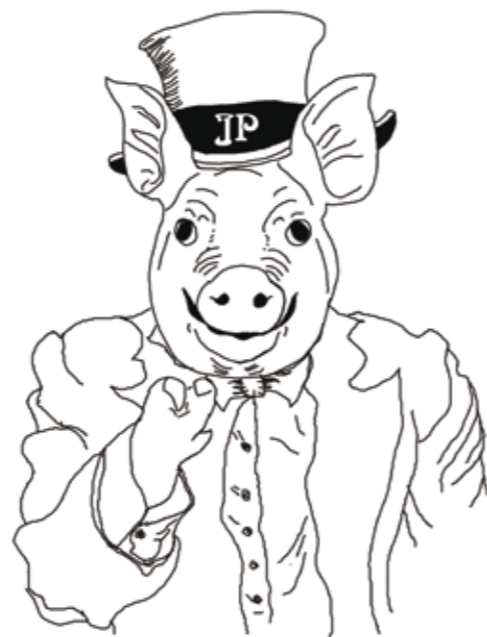
Eikä Jyrki-Boyta voi kauheasti syytellä, jos ajattelee rati-onaalisesti. Mikäli Persut vetää samanlaisen jytken seuraavissa vaaleissa, tulee siitä suurin puolue ja Kokoomuksesta suurin häviöjä. Ja mikä olisi parempi paikka valmistella murskaavaa vaalivoittoa, kuin hallituksessa näkyvällä paikalla.

Itse olen pohdiskeluisani tullut siihen lopputulokseen, että näiden vaalien suurin voittaja ei ollut mikään seuraavista: Kokoomus, SDP tai Perussuomalaiset, vaan suurimmaksi häviöjäksi tuomittu Keskusta, joka ilmoitti saman tien kuuluvansa oppositioon. Kuten sanottu, suomalaisten mielestä hallitusneuvotteluissa on tällä hetkellä jotain kieroja meneillään, ja tulee lopputulos olemaan mikä tahansa, kaikki siihen osallistuneet ovat ryvetyneet enemmän tai vähemmän. Näin ollen ainoa, jolla on ainakin tämän osalta puhtaat jauhot pussissa, on Keskusta.

Jörgen Illman
päätoimittaja

Sisällysluettelo

Pääkirjoitus	2
Puheenjohtajalta	3
Jytken jälkeen	4-5
Kaapin Paikka	6
Ammattiliittojen Pro	6-7
Kesäduuniblues	8-9
Kesäduuni for Dummies	10-11
PuJu kautta aikain	12-13
On selityksen aika	14
Yhteystiedot	15

WE NEED YOU!

Junttapossu on Uudenmaan Demarinuorten julkaisema jäsenlehti. Päätoimittaja Jörgen Illman, kirjoittajat: Taina Viikari, Joona Räsänen, Anssi Pirttijärvi, Ivan Bazoulev, Kaarlo Kähärä, Takapenkin räpättäjä, Ville Karhu, Minttu Pyykkönen, Anni Suvisuo, Viljami Kammonen, Jouni Tallgren, Anna-Stina Mutka, Reetta Kuosmanen, Emma Kuntsi, Ilja Suvanto ja Wanha Pieru

Kesän korvilla

Eduskuntavaalit oli ja meni. Kova työ ja uurastus oli ohi yhdessä päivässä, yhdessä hujauksessa. Siinä samassa hujauksessa tapahtui jotain ennennäkemätöntä: Saimme Uudellemaalle ensimmäisen nuoren sosialidemokraatin kansanedustajan koko Suomen historian aikana. Voisi siis sanoa, että ei nuo vaalit hassummin menneet, ainakaan meillä uusimmaisilla nuorilla Demareilla. Vaikka vaalitulokset SDP:lle kaikkien aikojen huonoin, oli valtakunnallinen tulos silti mielestäni ihan hyvä. Menetimme vähiten kansanedustajapaikkoja kolmen suurimman puolueen joukosta, joka itsessään oli melkoinen torjuntavoitto. Ison jytken yllättäessä tuta saivat eniten kokoomus, vihreät sekä näiden vaalien ehdoton floppi, keskusta. Analysointia on käyty enemmän kuin tarpeeksi ja iso jytky tulee varmasti esille tasaisin välein seuraavien neljän vuoden aikana. Vaikka vaalitulokset oli hyvä, ei se ollut loistava. Töitä ja uurastusta on siis luvassa jatkossakin ja se työ pitää aloittaa jo nyt eikä ennen seuraavia kunnallis- tai eduskuntavaaleja. Työn on oltava jatkuvaa ja innostunutta. Ja tätä työtä tekee kaikkien muiden sosialidemokraattien joukossa Uudenmaan Demarinuoret.

Nyt kun suurin osa vaalien jälkeisistä pölyistä on laskeutunut, on hyvä jatkaa matkaa eteenpäin,

tovereiden seurassa. Kohta koittaa Uudenmaan Demarinuorten ehdottomasti hauskin ja ikimuistoinen jokavuotinen punaista punaisempi juhannusjuhla. Tänä vuonna juhannusta vietetään taas luonnon rauhassa, saunoen ja maailmaa parantaen. Ilmoittautuminen on vielä auki, joten nyt ilmoittautumaan ja kaivamaan uimapuku valmiiksi juhannusta odottelemaan. Jottei kirjoitukseni olisi pelkkiä tyhjiä sanoja ja lupauksia, lupaankin seuraavaa: Sille, joka Punaisen juhannuksen jälkeen on sitä mieltä, että tapahtuma ei ollut kaiken kehumisen arvoinen, tarjoan oluen.

Sitten kun olemme heinäkuun puolella toipuneet juhannuksesta, alkaa syksyn uurastus. Luvassa on uusien iltatöiden, teemailtojen, koulutusten sekä uskokaan tai alkää – valmistautumisen

ensi vuoden Demarinuorten liittokokoukseen. Syksy onkin hyvää aikaa aktivoitua Uudenmaan Demarinuorten toimintaan, joten kaikki mukaan toteuttamaan tapahtumia ja viettämään aikaa loistavassa toveriseurassa!

Haluan vielä omasta sekä koko Uudenmaan Demarinuorten puolesta onnitella tuoretta kansanedustajaa Antti Lindtmania ja kiittää kaikkia aktiivisia nuoria Demareita, jotka jaksoivat uurastaa eduskuntavaalien alla! Oikein aurinkoista ja antoisaa kesää kaikille!

Taina Viikari
Puheenjohtaja
Uudenmaan Demarinuoret

Jytken jälkeä

17. päivä huhtikuuta tapahtui jotain, mitä ei Suomen poliittisessa historiassa ole aikaisemmin tapahtunut. Siis ei ikinä. Ei riitä edes termi "sotien jälkeen". Ei koskaan. Nämä eduskuntavaalit tullaan muistamaan kahdesta asiasta. Ensimmäinen asia on jytken. Tuo Timo Soinin ilmoille pieraistu heitto kuvaamaan heidän vaalivoittoaan iskostui ikuisesti suomalaiseen sanaperheeseen. Sitten tulikin rytky, kun se Soininkin persus jäi istumaan oppositioon. Ei pääse Timo ministeriäudin takapenkille, ehkä ensi keväänä on yritys muuttaa Mäntyniemeen. Toinen asia on Portugal. Luulin jo ihan tosissani, että kävimme täällä Portugalin vaaleja. Niin paljon tuon maan asiat puhuttivat vaalikeskusteluissa. Eräs kassi-almatokaisi minulle ennen vaaleja, että Timo vie äänet ja Portugalin rahat. Oikeassa oli.

Vaalien jälkeen on aina vuorossa seuraava näyttös valtakunnan teatterissa. Tämän näytöksen nimi on hallitusneuvottelut. Maahan olisi saatava hallitus, sille ohjelma, löydettävä ministerit, niille kaikki politrukit ja vielä miellyttävä äänestäjä. Se on parasta ryhmäteatteria se. Toivottavasti tässä maassa on toimiva enemmistöhallitus siinä vaiheessa kun tätä lehteä luet. Kesän kynnyksellä olen myös ihmeissäni kahdesta asiasta. Tuntuu kuin elettäisiin uudelleen kevättä 1995, jolloin Paavo I Suuri (aka so what kiinan keisari Lipponen) teki sateenkaarihallituksensa, keskusta jätettiin oppositioon (persujen jytken oli silloin vain märkä tahra Timpan bokserissa, thank god) ja Suomi voitti jääkiekon MM-kultaa. Ja toiseksi, en ole ennen aikaisemmin nähnyt Vasemmistoliittolaisen kansanedustajan paljasta takapuolta Suomen pankin etupihalla. Nyt olen. Kiitos tästä kuuluu gondolisaunalle ja maailmaa mullistavalle opiskelijaliikkeelle.

Ruoditaanpa seuraavaksi vaalien tuloksia ja vaikutusta

Vaaleissa äänioikeutta käytti 70,5 % Suomessa asuvista äänioikeutetuista. Se on 2,6 prosenttiyksikköä enemmän kuin vuonna 2007. Tätä voidaan pitää hienona asiana. Kansalaisia kiinnostaa politiikka jälleen. Poliitiikka palasi kouluihin, vanhainkoteihin, työpaikoille ja koteihin kun keskusteltiin jälleen valinnoista. Toivoa saa, että kiinnostus jatkuu läpi koko vaalikauden. Toinen hieno asia vaaleissa oli nuorten menestyminen. Eduskuntaan valittiin 10 alle 30-vuotiaasta kansanedustajaa. Samalla myös nuorten kerääm-

äänimäärä kasvoi räjähdysmäisesti viime vaaleista. Me Sosialidemokraatitkin saimme yhden alle kolmikymppisen arkadienmäelle. Vantaalainen 28-vuotias Antti Lindtman valittiin Uudelta maalta eduskuntaan. Voimme kaikki olla todella ylpeitä ja iloisia Antin valinnasta! Antti muuten peittosi Timo Soinin muutamalla Vantaan äänestysalueella. Veikkaukseni on, että tämä toistuu myös tulevaisuudessa, eikä pelkäästään vain Vantaalla.

Tosiaan, tammöistä "jytken" ei ole koskaan ennen nähty. Timo Soinille ja Perussuomalaisille on nostettava hattua. He tekivät jotain, mitä kukaan ei osannut odottaa ja pystyivät jopa voittamaan gallupit. Tai ehkä osasi odottaa, mutta ei uskaltanut uskoa (nyt jälkeänpäin kaikki saivartelevat tietäneensä tämän etukäteen). Perussuomalaiset olivat vaalien ainoat voittajat ja kasvattivat paikkalukunsa eduskunnassa 5 kansanedustajasta 39 kansanedustajaan. Puolueen kannatus

Voimme kaikki olla ylpeitä ja iloisia Antin valinnasta!

kasvoi 15 prosenttiyksikköä vuoden 2007 eduskuntavaaleista. Reilu 1500 ääntä enemmän heille niin olisivat jo ohittaneet Demaritkin, miettikääpä sitä. On mielenkiintoista nähdä kuinka suureksi persujen kannatus vielä nousee, kun voivat sieltä oppositiosta laukoa katteettomia fraasejaan. Voi kai sanoa, että persujen voitto oli myös demokratian voitto. Nyt kansa näki, että äänestämällä voi vaikuttaa. Muutokset jopa meidän poliittisessa järjestelmässä ovat mahdollisia. Täytyy vain ihailla sitä, miten nämä Hakkaraiset, Halla-ahot ja muut suharit ja saharit saivat reilun 560 000 ihmistä uskomaan heidän asiaansa. Tämä on demokratiaa, vain annetut äänet lasketaan. Kansaa saa sellaisen eduskunnan, kun haluaa. Täytyy kuitenkin muistaa, että 81 prosenttia äänesti vaaleissa kuitenkin jotain aivan muuta.

Saa nähdä mitä tulevan pitää. Perussuomalaisen ilmoitus jäädä oppositioon oli varmasti monelle pettymys ja monelle helpotus. On kummallista, että vaalien suurin (ainoa) voittaja heittäytyi selälleen ja alkaa potkia ilmaa sen sijaan, että olisi neuvotellut itsensä hallitukseen. Ymmärrän kyllä että periaatteet ovat periaatteita ja niistä on huono poiketa, mutta ilman minkäänlaista liikkuvaraa on tässä maassa paha toimia. Hallitus-

ta on vaikea muodostaa vain yhden puolueen varaan. Tämän takia asioista pitää neuvotella ja näin saadaan aikaiseksi ratkaisuja, minkä kansa enemmistö pystyy elämään. Emme halua olla mikään Belgia, missä hallitusta ei ole saatu kasaan edes puolessatoista vuodessa.

Mites meille demareille sitten kävi? Laitetaan faktat ensin tiskiä. Puolueemme sai historiansa surkeimman kannatuksen. Äänimäärä tippui viime vaaleista yli 30 000:lla. Tuo ei ihan selity vain vetoamalla luonnolliseen poistumaan. Meni siis huonommin kuin silloin kun meni todella huonosti, katastrofi. Vai oliko sittenkään. Me nujersimme myös kaikki gallupit. Kaikki povasivat meille neljättä sijaa ja vanhoivat sosialidemokratian olevan auringonlaskun liike. Voitimme jopa itesäälimme ja saimme uskomme takaisin. Niistä lähtökohdista lähdeettäessä ja ne tosiasiat huomioiden, voidaan rehellisesti sanoa, että tämä oli torjuntavoitto. Sellaista tekemisen meininkiä, mikä puolueessa oli vaalikamppailun aikana, en ole pitkään aikaan nähnyt. Ilmassa oli todella suuren urheilujuhlan tuntua. Väitän, että jos vaalit olisi pidetty pari viikkoa myöhemmin, niin Suomen suurin puolue olisi ollut Sdp. Hyvä me ja meidän joukkue. Tästä on hyvä jatkaa tekoja työn ja oikeudenmukaisuuden puolesta. Otetaan se piikkipaikka ensi vuoden kunnallisvaaleissa! Sitten vaan jedimestarit Jutta ja Eero ja muutkin nuoret badawanit, muistakaa tämä tavoite. Ja varokaa, the force is strong on the other side, sinne ei kuitenkaan pidä hairautua.

Muista kilpapuolueistamme linjaan seuraavaa. Kokoomus on nyt ensimmäistä kertaa eduskunnan suurin puolue. Hävittyjen vaalien jälkeen. Uumoilisin, että Jyrki joutuu vielä neljän vuoden kuluessa myymään puoli valtakuntaa, että saa joitakin omia ideoita läpi. Älä Jyrki lähde ainakaan hiihtämään! Vaalien todellinen floppi oli kuitenkin surkeasti pärjännyt Keskusta. Paalupaikalta neljänneksi, hieno suoritus Marilta. City-Kiviniemi vei maalaismummoilta uskon ja kepulta äänet. Samalla kepu tippui konkurssin partaalle. Kaiva Laaninen kuvetta! Vassareista totean vain, että kyllä Paavo lenkkareissaan mahtuu ministeriäudin takapenkille. Prosentuaalisesti eniten hävisivät kuitenkin Vihreät. He menettivät kolmanneksen kansanedustajistaan. Tämä tarkoittaa vain

yhä asiaa, good bye Anni Sinnenmäki!

Mites sitten se hallitus? Tosiaan tätä juttua kirjoittaessani hallitusta ei vielä olla muodostettu, eikä salkkuja jaettu. Kyllä tässä kuitenkin voi jo ennustaa tulevaa. Vaalikauden ajan maan tahtipuiikka heiluttaa "sixpack", eli kokkarit, demarit, vassarit, hipit, hurrit ja kristilliset (sori, jos nimet loukkaa). Kyllä tuo porukka neljä vuotta yhdessä pärjää. Ministerisalkut jaetaan varmaan 6+6+2+2+2+1 mallilla. Hienoa on se, että vasemmistolaiset arvot ovat porvarillisten arvojen johtaman hallituksen enemmistössä. Pääministeri Katainen jo linjasi hallituksen tärkeiksi tavoitteiksi Köyhyyden ja syrjäytymisen ehkäisyn, julkisen talouden vakautuksen ja kestäväen talouskasvun synnyttä-

Paavo I Suuri aka so what kiinan keisari Lipponen

täminen. Siinä on suuntaa ja kehittämiskohteita Suomen tulevaisuudelle. Tärkeimmät kehittämiskohteet hallitusneuvottelijoiden mukaan. Ym-

päripyöreästi jokainen järkävä Suomalainen on samaa mieltä. Toivon todella, että uusi hallitus ottaa vaarin kansalaisten huolista ja ryhtyy toimiin, työn sarkaa riittää. Uskon myös puolueemme tekevän parempaa politiikkaa hallituksessa, kuin mitä se oli oppositiossa.

Loppuun hämmennän vielä tulevaa presidenttipeliä. Pitää huomioida kaksi asiaa. Jos Sauli lähtee kisaan, kenenkään muun on turha laittaa peliin euron shillingin latia. Turpaan tulee. Toiseksi, kun Erkki Liikanen kieltäytyi, Sdp:n kannattaa säästää kampanjarahat. Ei pärjää Mitrot, Lasset eikä Eerot, ja Liisa lopeta jo alkuun. Näihin kuviin, näihin tunnelmiin, poika saunoo.

Kirjoittaja Joonas Räsänen on Uudenmaan Demarinuorten piirihallituksen jäsen ja SDP:n puoluevaltuuston jäsen.

”Ammattiliittojen pro”

Ensinnäkin kiitokset Uudenmaan Demari- nuorille mahdollisuudesta saada äänemme kuuluviin. Tämä palsta on siis Pinkkiruusu- yhdistykselle omistettu. Ensimmäiseksi on paras esittäytyä ja kertoa, mikä tämä Pink- kiruusu oikein on.

Yhdistyksen juuret ulottuvat kesän 2003 IUSY:n eli maailman Demarinuorten ke- säfestareille Kreikkaan. Kolme nuorta ho- momiestä, jotka sattumoisin olimme kaik- ki kotoisin Pohjois-Karjalasta, tutustuivat tuolloin kansainväliseen Demarinuorten seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen verkostoon. Ajattelimme, että kun kerran maailmalla, niin miksei Suomessakin. Pe- rustimme seksuaali- ja sukupuolivähem- mistöasioita käsittelevän verkoston Dema- riopiskelijat SONK:iin. Pian verkostosta tuli yhteinen Demarinuorten kanssa ja vuonna 2005 verkosto kattoi myös puolueen.

Kesällä 2006 perustimme Pride-viikolla verkoston pohjalle yhdistyksen, jonka nimeksi tuli Sosialidemokraattinen HL- BT-yhdistys Pinkkiruusu ry. Yhdistyksen tarkoituksena on edistää seksuaali- ja su- kupuolivähemmistöjen asemaa socialide- mokratian arvojen mukaisesti sekä lisätä tietoa ko. vähemmistöryhmistä socialide- mokraattisessa liikkeessä. Olen yhdistyk- sen järjestyksessä toinen puheenjohtaja, Jani Ryhänen johti järjestää yhdistyksen perustamisesta viime vuosikymmenen lop- puun asti.

Teemme kannanottoja, lobbaamme eri- tyisesti socialidemokraattisia päättäjiä, näymme julkisuudessa ja esim. Pride-vii- kolla sekä kulkueessa, puistojuhlissa että järjestämällä keskustelutilaisuuden Pride- viikolla. Tämän lisäksi järjestämme tarpeen mukaan tapahtumia ja kampanjoita. Jokai- nen yhdenvertaisuuden tavoitteet allekir- joitettava ihminen on tervetullut liittymään jäseneksi ja osallistumaan toimintaamme.

Pinkkiruusu
www.pinkkiruusu.fi
Puheenjohtaja Anssi Pirttijärvi

Pitkään ehdin tutuilleni vouthota ammattiliittojen vaisuista otteista työtaistelussa. On tuntunut, että aina ne työnantajat ovat niskan päällä ja as- keleen edellä tavallisia kuolevaisia, meitä työntekijöitä. Isot herrat istuvat toimistoissaan ja naura- vat ammattiliittojen vaatimattomille vaatimuksille. He tietävät voivansa maksaa liittojen vaatimia summia, mutta he eivät sitä halua tehdä. Liitto- jen vaatimat työehdot eivät heitä edes kiinnosta, koska raha ja ainoastaan raha, on se mistä he välittävät. Ammattiliitto Pro laittoi kuitenkin pyö- rät pyörimään.

Paperiteollisuuden toimihenkilöitä edustava am- mattiliitto Pro aloitti helmikuun puolessavälissä neuvottelut paperiteollisuuden työnantajia edus- tavan metsäteollisuuden kanssa. Tarkoituksena oli neuvotella toimihenkilöiden palkankorotusis- ta sekä palkkausjärjestelmästä, joka olisi luonut alalle yhteisen palkkataulukon. Neuvottelut eivät edistyneet ja päättyivät umpikujaan maaliskuun puolessavälissä, jolloin Pro ilmoitti irtisanovan- sa paperiteollisuuden toimihenkilöiden työehto- sopimuksen 1.4.2011 alkaen. Paperialalla kun oltiin katsottu olevan varaa palkankorotuksiin, koska niin UPM:n kuin myös Stora Enson liike- voitto oli viime vuonna yli 700 miljoonaa euroa. Lisäksi viime vuoden aikana Stora Enson sisäi- nen tehokkuus sekä tase olivat vahvistuneet. Kyseisistä faktoista huolimatta työnantajat olivat haluttomia kehittämään palkkausjärjestelmää tai suostumaan työntekijöiden palkankorotuksiin. Huhtikuun alkupuolelta Pro on yrittänyt herätellä työnantajia, ensin aloittamalla koko alaa koske- van ylityökiellon, jonka jälkeen järjestämällä lak- koja ympäri Suomen paperiteollisuuden tehtaita missä milloinkin. Työnantajat eivät heränneet kunnolla pienistä töytäisistä vaan käänsivät kyl- kiään ja jatkoivat unta. Vai jatkoivatko?

Kaiken älämölön keskellä työnantajat olivat pyrkinneet ylityökiellon ja lakkojen kiertämiseen. Muun muassa työnantajaliitto väläytteli vaihto- ehtoja lakon kiertämiselle käyttämällä vuokra- työvoimaa sekä alihankkijoita. UPM:n suunnitel- missa oli heidän Keski-Euroopan henkilöstönsä lennättäminen Suomeen hoitamaan lakon alai- sia tehtäviä. Sappi Finland Kirkniemen tehtaal- la painostettiin työntekijöitään kouluttamaan kesätyöhenkilöstöä lakkotöihin. Vastalauseena työnantajien toimille, Pro ilmoitti aikaistavansa

lakkojaan ja silloin iso paha karhu heräsi met- sän keskeltä. Pro:n väitettiin toimineen vastoin työmarkkinoiden pelisääntöjä. AY-väkeä kohden heitettiin syytöksiä heidän yhteistyökyvyttömyy- destään ja liian nopeista vaatimuksista. Ja man- sikkana kakun päällä työnantajat kehtasivat va- littaa, miten paljon heidän liiketoimintansa tulee kärsimään.

Nyt olisi tulkkauksen paikka. Väitös yksi: Pro toi- mi vastoin pelisääntöjä? Onko ylityökieltojen tai lakkojen kiertäminen pelisääntöjen mukaista? Onko oikein painostaa työntekijöitään koulutta- maan väkeä korvaamaan itseään? Väitös kaksi: AY-väki on yhteistyökyvyttöjä? Työnantajat oli- vat neuvotteluiden alusta alkaen haluttomia sopi- maan palkkauksen kehittämisestä tai ylipäätään vakavasti kuulemaan toimihenkilöitä. Työnan- tajat eivät korviaan heilauttaneet työntekijöiden vaatiessa palkkausjärjestelmän perustuvan työn kasvaneeseen vaativuuteen sekä henkilökohtai- seen osaamiseen.

Väitös kolme: Tulivatko AY-väen vaatimukset työnantajille liian nopeasti? Eivätkö työnanta- jat muistaneet, että esim. metsäteollisuus on jo useamman vuoden aikana lupailut yhteisen palkkausjärjestelmän käyttöönottamista? Tiesi- vätkö työnantajat, että he olivat pari vuotta sit- ten uudistaneet paperitehtaiden ”duunareiden” palkkausjärjestelmää? Työnantajat, tietenkin yhdessä AY-väen kanssa, ovat viimeisten viiden vuoden aikana käyneet kolmet neuvottelut palk- kausjärjestelmän uudistamisesta, joten miten termiä ”liian nopeat vaatimukset” voidaan edes tässä yhteydessä käyttää?

Tarkoitukseni ei ole nostaa ammattiliitto Pro:ta ohi muiden ammattiliittojen. En myöskään tar- koita, että muut ammattiliitot eivät ole saaneet mitään aikaiseksi työtaistelussa. Ihmisten on kiinnitettävä huomiota työtaistelujen kovuuteen. Varsinkin tavallisten ensimmäisten ja toisten ker- rosten työntekijöiden, on hyvä tiedostaa miten vähän suurin osa työnantajista välittää heidän työoikeuksistaan ja miten kovaa he ovat valmiita pelaamaan, jotta eivät joutuisi antamaan periksi. Pro oli alun alkaen toiminut fiksusti, määrätietoi- sesti ja päättänyt hoitavansa neuvottelut oikealla kädellä vasemman sijasta. Avoimella kämmen- nellään Pro tarjosi ehdotuksiaan työnantajille,

jotka pitivät omat nyrkkinsä suljettuina. Pro ryhtyi pikkuhiljaa sulkemaan kämmentään, jolloin al- koivat ylityökiellot ja lakkovaroitukset. Työnan- tajien kämmenet aloittivat kevyen hikoilun mikä poiki lakon kiertämisyrityksiä. Pro sulki kätensä nyrkkiin, jonka myötä melkein kaikki paperiteol- lisuuden toimihenkilöt menivät lakkoon, ja iski oman nyrkkinsä rystyset vasten työnantajan nyr- kin rystysiä. Pro iski kovalla kovaa vastaan koko ajan tiedostaen, että se on ainoa keino saada äänensä kuuluviin ja vaatimuksensa läpi. Kunni- oitus työntekijöitä kohtaan työnantajien puolelta on niin minimaalinen, että vain päättäväiset ja ra- dikaalit ideat saavat mahdollisuuden toteuttaa it- seään. Tämän takia Pro toimi aivan oikein toteut- taessaan suunnitelmiaan periksiantamattomalla asenteellaan, sekä asettamalla kovat panokset pöytäan.

Kirjoittaja Ivan Bazoulev on Uudenmaan Demarinuorten jäsen. Kirjoitus on julkaistu Uudenmaan Demarinuorten nettisivuilla toukokuussa osoitteessa www.uudenmaandemarinuoret.fi

Arvaa mikä tapahtuma on kyseessä?

Kesäduuniblues

Harri on jo pitkään ollut aktiivinen Uudenmaan Demarinuorissa. Hän on mukana Uudenmaan piirinhallituksessa ja on toinen tämän lehden kulttuuritoimittajista. Me halusimme vähän kysellä minkälainen on hänen "kesäduuniblues".

— Meiralla oon logistiikkatyöntekijänä, vastaa **Harri Niemi** kun häneltä kysellään missä hän on kesän ajan töissä.

— Normi vuorotyötä tulee tehtyä, eli seitsemästä puol neljään aamuisin ja iltaisin kolmesta yhteentoista. Iha tessin mukainen on liksa, eli miljoonia tulee, Harri virnuilee.

Harri ei ole hirveän huolissaan tulevaisuudestaan.

— Soppari on nyt kesän ajan voimassa ja syksyllä ois tarkotus alottaa koulu, mutta jos sinne ei pääse ni kattoo sitten että mitä keksitään.

Parasta Harrin mielestä hänen työssään on työkaverit.

— Ihan mahtava porukka tylsää päivää ei oo viel tähän mennessä tullu vastaan.

Harrilta kysyimme vielä lopuksi, että näkyykö hänen arvomaailmansa jotenkin hänen työssään.

— Arvot näkyvät palkkapäivänä. No ei nyt sentään vitsi vain. Eipä ole koskaan tullu mietittyä tota mitenään. Pitänee alkaa tarkkailemaan, hän toteaa.

Muita työpaikkoja

Lisäksi kyselimme vähän nuoremmilta duunareilta mihin he ovat päässeet kesätöihin.

Vastaajina: **Jukka** 17 vuotta, **Nelli** 18 vuotta ja **Oona** 17 vuotta

Missä olet duunissa?

Jukka: Ajelen nurtsia ravintolassa Sotungissa ja siistin pihaa.

Nelli: Oon töissä Simonkodissa (vanhainkoti) infektio-osastolla.

Oona: Töölön palvelukeskuksessa, keittiössä apputyttönä.

Millaiset ovat työaikasi?

Jukka: Työajat vapaasti valittavissa, kerran viikossa n. 4 – 5h

Nelli: Jos meen aamuvuoroon nii työaika on 7.30 – 15.30 ja iltavuorossa työaika on taas 13.15 – 21.15

Oona: 8.00 – 16.00

Onko rankkaa vai helppoo?

Jukka: Päältä ajettava leikkuri - ei kauheen raskasta. Siimurin ja lehtipuhaltimen kanssa vähän raskaampaa.

Nelli: Rankkaahan tuo on nii fyysisesti ku psyykkisestikin. Helppoa se ei ole sillä mitää muistaa nii paljon asioita ja osata hoitaa vanhuksia oikealla työotteella

Oona: Vielä en oo töihin kerennyt, mutta olen kuullut että aika pienellä porukalla tehdään töitä, joten se tietää enemmän töitä minulle, koska porukkaa on vähän.

Viihdytkö/luuletko viihtyväsi?

Jukka: Uskoisin näin, paikka on jo entuudestaan tuttu.

Nelli: Tulen varmasti viihtymään, vaikka päivät ovatkin rankkoja, mutta se on kaiken sen arvoista.

Oona: Sitä ei voi vielä varmasti sanoa, ainakin työympäristö oli melko viihtyisä, keittiöksi ja esimies vaikutti mukavalta. Työ on kuitenkin työtä. Kyllä sitä tekee kunhan palkan saa.

Tuleeko paljon liksaa?

Jukka: Ihan kohtuullisesti.

Nelli: Palkkaa tulee n.1800 €/kk + lisät päälle.

Kesäkuumat, eikä mitään riisuttavaa?

Ei hätää, meiltä löytyy mm. t-paitoja joka lähtöön. Tarjolla myös ratkaisuja janojuomien kuljetukseen.

Tutustu osoitteessa:

<http://paitajainen.valmiskauppa.fi/>

Teemme painatuksia myös tilaustyönä,

ota yhteyttä ja kysy tarjousta:

fftales@gmail.com

FINNBACKA FAIRY TALES

Oona: Likkaa tulee 1500/kk, eihä se hirvee paljo oo mut saapahan enemmän rahaa ku kaupungin tarjoamista nuorisopaikoista.

Kuinka pitkään sun työsopparis on voimas?

Jukka: Tarkotus ois tehdä töitä elokuun puoleen väliin asti.

Nelli: Työsopimus on voimassa 6.6 – 7.8 2011 + elokuun jälkeen alan heittämään siellä keikkaa

Oona: Kirjoitetaan toi soppari västä tällä viikolla ku on saatu noi hygieniapassi asiat kuntoon.

Mikä on työssäsi parasta?

Jukka: Työaikojen joustavuus, ja itsenäisyys.

Nelli:Työssä on parasta se, että saa auttaa vanhuksia heidän viimeisinä elinvuosinaan. Kunniointan heitä suuresti ja se myös näkyy työskentelyssäni. Palkitsevinta on, kun saa vanhukselta hymyn tai vain hellän käden rutistuksen. Silloin tietää, että on tehnyt hänet onnelliseksi.

Oona: Uusien ihmisten kanssa työskentely, sekä uusien asioiden oppiminen ja kokemuksen saaminen.

Oletko ollut samassa paikassa aiemmin töissä?

Jukka: Olen joo, tosin keittiön puolella

Nelli: Oon ollu samassa paikassa työharjoittelussa neljä viikkoa.

Oona: En ole, aiemmin olen ollut kuvataideohjaajana päiväleirillä

Opiskeletko kyseistä alaa?

Jukka: En.

Nelli: Joo, opiskelen sosiaali- ja terveysalaa ja lähihoitajaksi.

Oona: En.

Se kerää vuosittain useat toverit Uudeltamaalta tekemään mitä??

Kesäduuni for dummies

eli kaikki mitä jokaisen kesätyöhön aikovan tulisi tietää

Työhakemus ja CV

Jotta johonkin kesätyöhön pääsee, pitää siihen hakea. Ja ajoissa. Nykyään jo joulun jälkeen kannattaa aloittaa aktiivinen tarkkailu eri työntarjoamispaikoista (esim. www.mol.fi), mutta myös itse voi olla aktiivinen ja lähettää hakemuksia. Uudenmaan alueella suuria työllistäjiä ovat HOK-Elanto, alueen kaupungit ja kunnat sekä esim. seurakunnat.

Hakemuksessa kerrot itsestäsi ja syyn, miksi juuri sinä olisit hyvä työntekijä. Netistä löydät paljon pohjia, joita voit käyttää. Jos sinulla on entisiä työpaikkoja, tee niistä CV (Curriculum Vitae), jossa listaat aikajärjestyksessä sekä koulutuksesi että entiset työpaikkasi.

Työhaastattelu

Jos hyvin käy, sinut valitaan hakijoiden joukosta työhaastatteluun. Valmistaudu siihen nukkumalla hyvin, älä vedä iltapalaksi edellisenä iltana valkosipulia ja pistä siistit vaatteet päälle. Vastaa kysymyksiin rennosti ja mitään esittämättä. Huijaus kyllä huomataan, jos saat paikan.

Työsopimus

Työsopimus on virallinen paperi, johon laetaan ylös mitä työtä teet, kenelle, mistä alkaen, kuinka pitkään, missä ja mitä sinulle siitä maksetaan. Sopimuksessa määritellään myös koeaika, jolloin pomo voi vielä ilmoittaa, ettet olekaan sopiva sekä myös se, kuinka pitkään pitää/saa tehdä töitä, jos ottaa lopputilin.

Työsopimuksen voi tehdä myös suullisesti, se on ihan yhtä pätevä kuin kirjallinenkin. Ongelmalanteissa on vain niin helppo tarkistaa paperista, mitä onkaan sovittu eikä muistella sitä, mitäs tullaan luvattua.

Työehtosopimus

Lähes jokaiselle alalle on solmittu työntekijöiden ammattiliiton ja työnantajaliiton välille työehtosopimus, jossa on sovittu yleisistä ehdoista, esim. palkallisista vapaapäivistä tai palkasta, joka vähintään pitää maksaa.

Muista ostaa
eväät
lounastauolle!

Ammattiliitto

Jokaisen työntekijän etu on kuulua ammattiliittoon. Liitosta saat apua, jos tulee työpaikalla ongelmia ja oikea ammattiliitto onkin se, joka on solminut työehtosopimuksen alalle. Ammattiliittoa on kymmeniä ja oikea löytyy helposti vaikkapa osoitteesta www.liitot.fi. Parhaiten lisätietoja liitosta voit kysellä työpaikkasi luottamusmieheltä.

Verokortti

Kun olet saanut työpaikan, tarvitset verokortin. Jos et sitä toimita, pomo joutuu ottamaan sinulta 60 % veroa. Verottaja pyytää sinua arvioimaan koko vuoden tulot ja arvioi sen perusteella paljonko maksat veroa.

Palkkalaskelma/tilinauha

Palkka maksetaan yleisimmin kerran kuussa ja melko yleisiä palkkapäiviä ovat kuun 15. ja 25. päivä. Saat jokaisesta maksettavasta palkasta etukäteen itsellesi laskelman, josta voit tarkistaa maksetun määrän. Työsopimuksessa sovitusta palkasta sinulta vähennetään verot, eläkemaksu (yli 18v), työttömyysmaksu (yli 17v) ja muut mahdolliset kulut esim. ruokaliput. Tilinauhassasi voi olla esimerkiksi: bruttopalkka 500e, vero (esim. 10 %) -50e, eläkemaksu (4,7 %) -23,5e, työttömyysmaksu (0,6 %) -3e = nettopalkka 423,50e.

Alaikäisyys

Jos olet alaikäinen, ei sinulla voi teetättää samanlaisia töitä kuin täysi-ikäisellä ja sinua suojelamaan on säädetty laki. Tarkemmin näistä määräyksistä saat tietoa työpaikkasi luottamusmieheltä.

Työtodistus

Kun hommat loppuvat, olet oikeutettu saamaan työtodistuksen. Todistuksesta pitää löytyä työtehtävät, joita olet tehnyt ja ajanjakso, jolla olet niitä tehnyt. Pomo voi myös kirjoittaa siihen, miten hänen mielestään olet työsi hoitanut, mutta jos et sitä siihen halua, voit pyytää sen poistamista. Todistukset kannattaa säilyttää, joku saattaa niitä seuraavaa paikkaa hakiessa kysellä.

Lomakorvaus

Jokaiselta työssäolokaudelta sinulle kertyy lomaa, normaalisti kaksi päivää kuukaudelta. Joskus kesäduunariinkin saa pitää työsuhteen loppuksi lomansa pois, yleensä ei. Silloin käyttämättömät lomapäivät maksetaan sinulle rahana. Lomakorvauksen laskentatapa selviää sinulle oman alasi työehtosopimuksesta.

Lomakorvauksen lisäksi, tai jos pidät lomasi, olet oikeutettu saamaan myös lomarahaa, joka on yleensä n. 50 % palkasta. Pidä siis huolta kun saat viimeisen palkkalaskelman, että olet saanut kaikki sinulle kuuluvat korvaukset.

Takapenkin räpättäjä

Logokilpailu

Arvon Toverit! Uudenmaan Demarinuorissa puhaltaa uudet tuulet. Tänä vuonna on luvassa monia uudistuksia liittyen muun muassa nettisivuihin, näkyvyyteen, tiedottamiseen sekä jäsenhuoltoon. Näkyvyys ja ilme kuuluvat uudistuslistamme kärkeen. Täten järjestämmekin Tänä vuonna Uudenmaan Demarinuorten logokilpailun, joka on avoin kaikille jäsenille sekä muuten kiinnostuneille. Logokilpailu käynnistyy 13.6. ja päättyy 14.8. Jos olet kiinnostunut suunnittelemaan uuden logon piirille, ota rohkeasti osaa kilpailuun! Kolmelle parhaalle logoehdotukselle on luvassa palkinto ja tietenkin parhaasta ehdotuksesta tulee uusi Uudenmaan Demarinuorten logo! Tarkemmat ohjeet nettisivuillamme

www.uudenmaandemarinuoret.fi

No tietenkin viettämään Pu-naista Juhannusta. Ilmoittautumisohjeet takakannessa.

PuJu kautta aikain

Juhannus lähestyy ja PuJu on place-to-be. Kyselimme jäseniltämme, niin aktiivisilta kuin etuvasemmalle siirtyneiltäkin, muutaman PuJu aiheisen kysymyksen:

1. Montako kertaa olet ollut PuJussa?

2. Mikä oli paras PuJu-paikka?

3. Mikä on paras muistosi PuJusta?

4. Miksi kannattaa lähteä PuJuun?

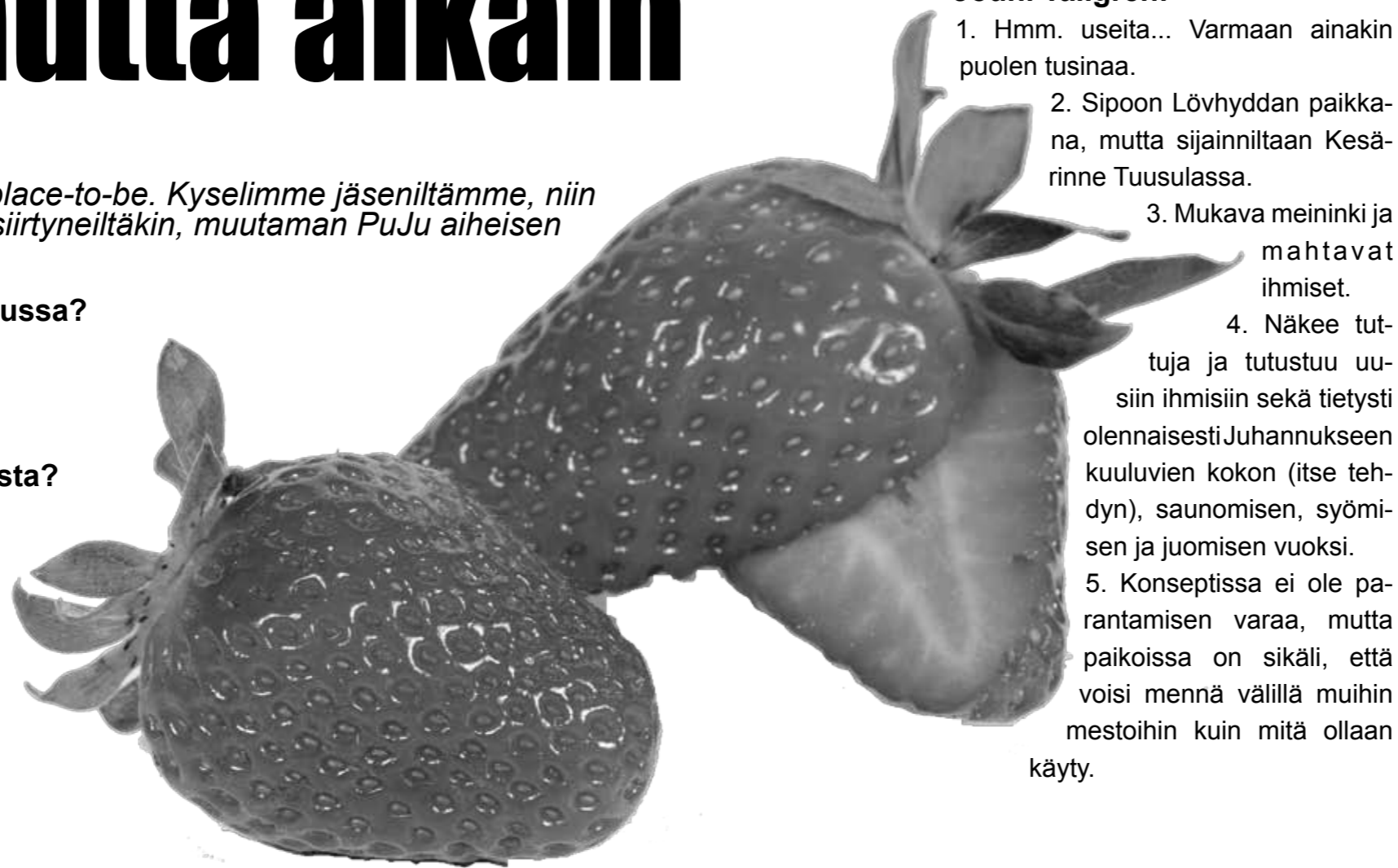
5. Voiko PuJua vielä parantaa?

Ville Karhu:

1. 2 kertaa.
2. Kukonnotko(?).
3. Parhaat muistot on kova saunominen ja sen jälkeen grillaaminen porukassa runsaiden virvokkeiden kera.
4. Toverihenkeä parhaimmillaan keskikesän yötömässä yössä.
5. joku esiintyjä + markkinointi muihin piireihin.

Minttu Pyykkönen:

1. 2 kertaa.
2. Kukonnotko oli mielestäni paras paikka.
3. Paras muisto on varmasti Karhun Villen grillaus alasti ja tietenkin saunominen!
4. PuJu:ssa on niin hauskaa että sinne kannattaa lähteä
5. Enemmän porukkaa niin pidot paranee.

Anni Suvisuo:

1. Kerran aikaisemmin. Viime kesänä.
2. No ei oikein ole vielä paikkoja verrattavana.
3. Häviöjää palkinto petankki turnauksessa.
4. PuJu on mahdollisuus erilaiseen juhannukseen. On hyvää ruokaa sekä mukavaa seuraa.
5. Viime vuosi meni hyvin. Ei lisättävää.

Viljami Kammonen:

- 1.+2. Yhden kerran viime vuonna ja se oli se paras.
3. Muutaman tunnin unien jälkeen läjä pekonia ja uuteen nousuun.. Kaarlolla oli kans ihan hyvä meno viimeks päällä.
4. Ihmiset.
5. Ihmiset tekevät pujun, eikä näitä ihmisiä enää hirveästi voi parannella.

Jouni Tallgren:

1. Hmm. useita... Varmaan ainakin puolen tusinaa.
2. Sipoon Lövhyddan paikkana, mutta sijainniltaan Kesärinne Tuusulassa.
3. Mukava meininki ja mahtavat ihmiset.
4. Näkee tuttuja ja tutustuu uusiin ihmisiin sekä tietysti olennaisesti Juhannukseen kuuluvien kokon (itse tehdyn), saunomisen, syömissen ja juomisen vuoksi.
5. Konseptissa ei ole parantamisen varaa, mutta paikoissa on sikäli, että voisi mennä välillä muihin mestoihin kuin mitä ollaan käyty.

Anna-Stina Mutka:

- 1.+2. Kerran oon käynyt, viime vuonna siis Lapinjärvellä. Hyvä paikka, sopivasti vain meille.
3. Petankki-turnaus oli loistava, kaikki yhdessä ja kunnan kilpailumieltä.
4. Pujuun kannattaa lähteä jos haluaa erilaisen juhannuksen loistavassa seurassa.
5. Pujussa pelkään että tänä vuonna ei vaan voi olla ja pitää hauskaa sillä siellä on myös muita paikalla, eli muokattavaks, sellainen paikka missä ollaan vaan me!

Reetta Kuosmanen:

- 1, Muutaman kerran.
2. Rusutjärvellä oli hyvin tilaa. Olikohan siellä sauna? En muista. Lövhyddan oli erittäin jees.
3. Kun Anneli sai faksin pyytämättä ja yllättäen.
4. Kottiinsa on moni kuallu.
5. Keittoihin enemmän sattumia!

Emma Kuntsi:

1. En muista.. aika monta kertaa. Ainakin vuodesta 2002 asti joka vuosi kun PuJu on järjestetty (vain viime vuonna jäi väliin).
2. Lövhyddan ja Lapinjärvi
3. Lapinjärvellä muutama vuosi sitten Kaisan ja Minnan kanssa hoidettiin keittiövuoroa, muistaakseni oli todella hauskaa (ihan vaan muutama valkkarilasi taisi siinä sivussa mennä..). Petankki-turnajaiset ovat aina olleet hauskoja!
4. Onko mitään hauskeempaa kuin viettää juhannusta punaisena toveriseurassa?
5. No comment, ei tietenkään!

Ilja Suvanto:

1. 4 tai 5 kertaa nyt en ole enää ihan varma.
2. Paras mesta on aina se, missä porukalla on sillä hetkellä hauskipaikka.. That's it.
3. Taisivat olla 30-vuotis syntymäpäiväni. *Punastuu* Silloin tanssittiin niin, että järvi raikui ja ranteet ritisivät. Aamulla oli muistaakseni päähiukan pipi...
4. Tapaa vanhoja tuttuja ja tovereita, pääsee vähän rellestämään ystävien kanssa ja luomaan aidon kesäfiiliksen. Jussia on aina mukavampi juhliä porukassa, johon voi luottaa. (Ja joka tietää missä pyyhkeeni on...).
5. Karsimalla vanhat jäärät pois nuorten ja vetreiden jalois.... eiku, hetkinen. Ei, ei, ei! Tässä ei ole mitään parannettavaa, eikä täällä ole mitään nähtävää! Menen pöydän alle piiloon ja ajattelen iloisia ajatuksia näkkileivästä.

ON SELITYKSEN AIKA

len tässä jonkin aikaa lueskellut Juhani Suomen kirjaa Vaikenemisen aika, joka kertoo Mauno Koiviston ensimmäisestä presidenttikaudesta. Enemmän kuin lähihistoriasta se kertoo Suomen omasta traumasta, kun Kekkonen vaihtui Koivistoksi. Ajattelin aluksi, pitäisikö lukiessa olla nahkahanskat kädessä, mutta menetteleehän tuo. Onhan se terveellistäkin palauttaa mieleen, miten eivieläniinkauansitten aikuiset miehet matkustelivat Moskovan ja Helsingin väliä väentämässä kättä siitä, pitäisikö Suomen harjoittaa aktiivista rauhantahtoista puolueettomuuspolitiikkaa vai saisiko se vasta niinkun pyrkiä semmoiseen valtiovierailun loppukommunikeassa ja mitäs sitten tapahtuisi, jos ei oltaisi ihan niin aktiivisia vaan oltaisiin niin kuin ennenkin. Se ei kirjasta selviä, mitä olisi pitänyt tehdä. Pääasia kirjassa oli, että kaikki alkoi mennä kyljelleen, kun Koivisto tuli Kekkoiseksi Kekkosen paikalle.

nykyihmiseltä alkaa vähitellen kadota ymmärtämys siitä, mitä neuvostovaltion kyljessä eläminen oikeasti oli. Aivan tosissaan se tavoitteli tukevampaa otetta Suomesta vielä Koiviston kauden alkuaikoina ja tämä ei siis tarkoita Juhani Suomea. Minua kiinnostaakin Koiviston ensikaudessa juuri se, mitä tapahtuu kun ollaan vaan niin kuin ei oltaiskaan eli ei tehdä mitään erityistä, hoidetaan virallista fraseologiaa muka pilkuntarkasti, mutta torpataan samalla yritykset hivuttaa meitä lähemmäksi silloista itäblokkia. Ote alkoi sitten itänaapurilla lipsua Gorbatshevin mukana ja päättyi muutaman kovan linjan juoppolallin vallankaappausyritykseen. Ja se oli Neuvostoliiton loppu. Sen pituinen se, sanoi Koivisto ja sanoi YYA-sopimuksen irti.

Huvittavaa se on, miten paljon tästä niinkutsutusta Tiitisen listasta on jaksettu kättä väentää. Jos sieltä joskus jotain nimiä paljastuu, so what? Ei se DDR mikään kielletty valtio ollut, suhteet sinnekin piti hoitaa. Minä sen sijaan odotan kovastikin, että Venäjän arkistolaitoksesta hissukseen tihkuu lisää tietoa Suomen lähimenneisyydestä ja niistä päätöksistä, jotka eivät olleet pelkkiä fraaseja. Hyvälle myyrälle löytyisi aina käyttöä, kun ne siellä vieläkin niin kovasti ujostelevat kertoa, mitä Stalin ja Brezhnev olivat meidän varallemme ystävällisesti ajatelleet.

Juhani Suomen kirja alkaa siis olla finaalisissa. Minkähänlaisessa sieluntilassa sitä pitäisi olla, että pystyisi selvin päin lukemaan Paavo Väyräsen muistelmia samalta ajalta? Pitäisi kai ainakin kokeilla.

Vanha pieru

HALLITUSTEN YHTEYSTIEDOT 2011

Uudenmaan Demarinuoret

Puheenjohtaja
Taina Viikari, Lohja,
tainala@hotmail.com, 046 5605502

Varsinaiset jäsenet:
Maija Kuntsi, Sipoo:
maija.kuntsi@hotmail.com, 050 3427680

Joona Räsänen, Lohja:
joona.rasanen@dnainternet.net,
0505475590

Laura Ylitalo, Helsinki:
laura.ylitalo@hotmail.com, 044 5011252

Kaarlo Kähärä, Vantaa:
kakekarpalo@hotmail.com, 045 2650707

Harri Niemi, Kerava:
h.niemi1@gmail.com, 040 8383063

Taru Pääkkönen, Vantaa:
taru_susanna@hotmail.com, 050 4616664

Eemeli Peltonen, Järvenpää:
peltonen.eemeli1@gmail.com, 050 5579092

Aleksanteri Gustafsson, Tuusula:
aleksanterigustafsson@gmail.com,
050 4030402

Varajäsenet:
Anna-Stiina Mutka, Järvenpää:
ankku_stinkku@hotmail.com, 040 8213622

Ossi Ollikainen, Hyvinkää:
ossi-pekka.ollikainen@hyvinkaa.fi, 040
7417686

Ville Ruotsalainen:
wilimaan89@hotmail.com, 040 5070098

Anni Suvisuo, Vantaa:
annisuvi@gmail.com, 050 3612921

Vantaan Demarinuoret

Puheenjohtaja
Viljami Kammonen
viljami.kammonen@gmail.com,
040 5461335

Varsinaiset jäsenet:
Kaarlo Kähärä,
kakekarpalo@hotmail.com, 045 2650707

Ville Ruotsalainen:
wilimaan89@hotmail.com, 040 5070098

Taru Pääkkönen:
taru_susanna@hotmail.com, 050 4616664

Minttu Pyykönen:
hopolopo@windowslive.com, 040
8443638

Anni Suvisuo:
annisuvi@gmail.com, 050 3612921

Timo Väisänen:
timbe.vaisanen@gmail.com, 050 5487023

Varajäsenet:
Väinö Pokki:
vaino.pokki@hotmail.com, 044 5712269

Juha Häkkinen:
juha.hakkinen@helsinki.fi, 040 7724636

Helena Änäs:
helena.anas@kolumbus.fi, 040 7640466

Jäsenmaksu

Vuoden 2011 jäsenmaksu on 12 euroa ja kannatusjäsenmaksu 50 euroa. Jäsenmaksun maksaneet saavat useimpiin Demarinuorten valtakunnallisten tapahtumien osallistumismaksuihin alennusta. Tänä vuonna myös piirin omat tapahtumat hinnoitellaan jäsenmaksun maksaneille halvemmiksi.

MAKSA TILILLE 155530-102567
VIESTI: JÄSENMAKSU 2011
ja OMA NIMI

MUISTA MUISTA MUISTA!

PUNAINEN JUHANNUS

24.-26. kesäkuuta 2011

Heinola, Kukonnotko

Juhannusta vietetään taas toveriporukassa, tule mukaan! Ohjelmassa mm. petankki-turnaus, Emmä-patsaan jako, paljon ruokaa, saunomista ja yhdessäoloa.

Osallistumismaksu Uudenmaan piirin jäsenmaksun maksaneille 35 €, muille 45 €. Matkakulut maksetaan 30 euroon asti. Kohmelo (Metalli), Jude (JHL) ja Topakka (PAM) maksavat osan jäsentensä osallistumismaksusta. Kerro ilmoittautuessasi, jos olet Kohmelon, Juden tai Topakan jäsen (tai jos aiot liittyä jäseneksi).

Ilmoittautumiset PuJuun 17. kesäkuuta mennessä järjestösihteerille Emma Kuntsille sähköpostilla osoitteeseen uudenmaandemarinuoret@gmail.com.

Laita sähköpostiin nimesi, puhelinnumero, osoite, erikoisruokavaliot sekä mahdolliset lisätiedot (esim. liitto). Laita viestiin myös, jos pääset paikalle autolla, menemme Heinolaan yhteiskyydein Tikkurilasta.